

Садржај:

1.Увод.....	3
1.1 Апотека кроз историју.....	3
2. Лекови – дефиниција и подела.....	5
3.Производња и промет лекова.	6
3.1.Прописивање и издавање лекова.	7
4. Производња и промет опојних дрога.....	9
5.Закључак.....	11
6.Литература.....	12

1.Увод

1.1. Апотека кроз историју

До почетка процеса стварања прве српске државе (1804-1835) , у Србији није било ни трага о организованом апотекарству. Народ се лечио разним лековитим биљем, али и гатањем, врачањем и разним другим празноверицама. Постепеним ослобађањем од турске владавине, у Србији је постепено почело организовање здравства и долазак школованих лекара и апотекара из Европе.

Власник прве апотеке у Србији у 19. веку (1813. год.), био је Антон Делини, који је из Земуна прешао у Београд и радио као лекар у турском гарнизону. После окончања устанка у Србији, прва цивилна апотека била је у власништву италијанског лекара Вита Ромите, из Ливорна који је до 1823. године био лични лекар београдског везира, а потом је прешао у службу кнеза Милоша. Вито Ромита је остао у Крагујевцу до 1824. године, када је премештен у Београд, где је пренео и своју приручну апотеку, која је постојала до 1828. године. Поред поменутих приручних апотека, у Србији су се лекови могли пронаћи једино у појединим дућанима или код путујућих трговаца.

Прва права апотека у Србији, отворена је у Шапцу 1826. године и била је власништво Јеврема Обреновића. У време отварања првих апотека, у Србији нису постојали закони који би регулисали ову делатност, као ни здравство у целини. За почетак увођења законских мера у здравству, била су посебно важна два акта: - Хатишериф (1830) и - Сретењски устав (1835). На основу њих настао је изванредан број санитарских уредби и упутстава. У овој, првој фази законског регулисања здравства у Србији, посебно је био значајан указ о саставу државног савета и кнежевог кабинета и дужности министара, издат на основу Устава из 1835. године. У проучавању развоја апотекарства у Србији, пажњу заслужује и једна уредба кнеза Милоша из 1837. године, којом се регулисала контрола продаје лекова. По овој уреди, била је забрањена продаја лекова без писменог одобрења полиције, које се добијало искључиво а основу рецепта дипломираног лекара. Нови, озбиљнији и дугорочнији процес ширења медицинске заштите у Србији, започео је 1839. године, када је Попечитељство унутрашњих дела, на предлог Др Карла Пацека (тадашњег привременог начелника Санитета), поставило окружне физикусе (лекаре) у Београду, Шапцу, Смедереву, Чачку, Уфицу и Јагодина. Кнежевим указом од 07. августа 1839. године, за првог физика Окружја јагодинског постављен је Др Карло Белони. Положај и делатност апотекара биле су додатно регулисане доношењем посебног законског прописа – Правила за државну апотеку и за јавне апотеке из 1845. године.

----- OSTATAK TEKSTA NIJE PRIKAZAN. CEO RAD MOŽETE PREUZETI NA SAJTU. -----

www.maturskiradovi.net

MOŽETE NAS KONTAKTIRATI NA E-MAIL: maturskiradovi.net@gmail.com